

Gedetineerdenbegeleiding

Teksteigenaar : [Directie - DCV](#)
Laatst gepubliceerd : **23-05-2022**
[Maak Favoriet](#)

Regelgeving

Instructies voor begeleiding van gedetineerde Nederlanders in het buitenland vind je in de onderstaande tekst en in de module 'Gedetineerdenbegeleiding' in Comma, het consulaire afstandsonderwijs voor alle consulaire medewerkers.

Kern

[terug naar boven](#)

Wordt een Nederlander in het buitenland gearresteerd en mogelijk nadien gedetineerd, dan speelt het ministerie van Buitenlandse Zaken in veel gevallen een rol in zijn begeleiding. Elke Nederlander in buitenlandse detentie moet in overeenstemming met artikel 36 Verdrag van Wenen door de lokale autoriteiten op de mogelijkheid van contact met een consulaire medewerker worden gewezen. Als de gedetineerde hier gebruik van wenst te maken moeten de lokale autoriteiten vervolgens contact opnemen met de Nederlandse vertegenwoordiging en moeten de lokale autoriteiten de consulaire contacten en consulaire bijstand faciliteren.

Sinds 1 januari 2015 is het beleid m.b.t. gedetineerdenbegeleiding gebaseerd op een tweedeling tussen landen waar sprake is van behoorlijke detentieomstandigheden en landen waar deze tekortschieten. De eerste categorie landen is vastgelegd in de zgn. Landenlijst. Voor posten die op de landenlijst staan, gelden andere richtlijnen dan voor de overige posten. Deze landenlijst wordt wanneer nodig geactualiseerd. Deze tweedeling biedt ruimte om daar waar nodig maatwerk te leveren aan extra kwetsbare gedetineerden.

Let op: voor de duidelijkheid wordt vanaf nu gesproken over niet-zorglanden, d.w.z. landen op de landenlijst en zorglanden d.w.z. de rest van de wereld.

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken werkt bij de gedetineerdenbegeleiding samen met de volgende organisaties:

- Bureau Buitenland van de Stichting Reclassering Nederland t.b.v. resocialisatie (alle landen) en extra zorg (alleen zorglanden) (gesubsidieerd door BZ)

- de Stichting Dutch&Detained t.b.v. juridisch advies (alle landen) (gesubsidieerd door BZ)
- Stichting Epafras t.b.v. geestelijke verzorging (alleen zorglanden) (gesubsidieerd door BZ)
- De afdeling IOS (Internationale Overdracht Strafvonnissen) van het ministerie van Justitie en Veiligheid

Uitvoering

terug naar boven

Zodra een Nederlander wordt gearresteerd, dienen de post en DCV/CA diverse handelingen te verrichten. Onderstaand volgen instructies voor de consulaire medewerker m.b.t. het melden van arrestaties en de begeleiding van gedetineerden.

Ook gedetineerden die in het bezit zijn van een Nederlands vluchtelingen- of vreemdelingen paspoort komen in aanmerking voor volledige consulaire bijstand.

Invoer in Kompas

terug naar boven

Na ontvangst van een arrestatiemelding maakt de post een dossier aan in Kompas en vult zoveel mogelijk informatie in. Aan de hand hiervan controleert DCV/CA of de gearresteerde persoon in aanmerking komt voor consulaire bijstand. Vervolgens stuurt de post de gedetineerde een informatiepakket (zie hieronder), dat o.a. een toestemmingsformulier bevat waarmee de gedetineerde aan kan geven of hij consulaire bijstand wil ontvangen. Is dat het geval, dan zal de post een bezoek in gaan plannen.

In sommige landen wordt direct na melding een bezoek afgelegd en neemt de ambassademedewerker het infopakket mee. Dit is afhankelijk van de mogelijkheden op een post.

Elk bezoek wordt geregistreerd in Kompas, onder toevoeging van een verslag.

Informatiepakket

terug naar boven

De post zorgt ervoor dat de gedetineerde zo spoedig mogelijk na zijn arrestatie in bezit komt van een informatiepakket. Hierin kan het volgende

materiaal worden meegenomen

- een Toestemmingsformulier waarmee hij een contactpersoon in Nederland kan opgeven, die over zijn arrestatie mag worden ingelicht. Op dit formulier geeft hij tevens aan of hij bezoek van de post wil ontvangen
- informatiemateriaal Reclassering Nederland

in zorglanden:

1. Opgepakt in het buitenland
2. Reclasseringsformulier algemeen
3. RN BB formulier niet terugkerend
4. Informatie over Epafras
5. Gegevens over de Stichting Dutch&Detained
6. Infoblad social visiting
7. informatie over de mogelijkheden om de rest van een straf in Nederland uit te zitten (WOTS/WETS) indien van toepassing op het land van detentie

in niet-zorglanden:

1. Reclasseringsformulier algemeen
2. Opgepakt in het buitenland
3. Gegevens over de Stichting Dutch&Detained
4. De brochure "Gearresteerd in het buitenland" of een specifieke landenbrochure
5. Informatie over de mogelijkheden om de rest van een straf in Nederland uit te zitten (WOTS/WETS) indien van toepassing op het land van detentie
6. Een toestemmingsformulier van Min JenV (IOS) om een gedetineerde te registreren voor WOTS-/WETS-doeleinden.

Contactpersonen

[terug naar boven](#)

Uitgangspunt is dat de contactpersoon in Nederland woonachtig is en de Nederlandse dan wel Engelse taal machtig is.

Het inlichten en onderhouden van contacten met familieleden of relaties in

Nederland is voorbehouden aan DCV/CA. De post heeft dus geen rechtstreekse contacten met contactpersonen buiten hun ambtsgebied. Deze werkwijze voorkomt ruis in de communicatie met de gearresteerde persoon en diens familieleden.

Indien de gedetineerde geen contactpersoon kan aanwijzen in Nederland, dan kan overwogen worden dat de gedetineerde een contactpersoon buiten Nederland aanwijst. Deze contactpersoon kan in het land van detentie wonen en dan onderhoudt de post de contacten. Indien een gedetineerde een contactpersoon wenst aan te wijzen in een derde land (dus niet Nederland of land van detentie) dan dient daarvoor een gegronde reden te zijn. Voorbeelden hiervan zijn: de gedetineerde was zelf woonachtig in dat derde land en al zijn contacten wonen daar of de gedetineerde heeft geen enkel contact in Nederland dat hij kan aanwijzen. Het is aan DCV/CA om te oordelen of een contactpersoon in een derde land mogelijk is (contactpersoon dient bij voorkeur de Nederlandse taal machtig te zijn aangezien alle correspondentie (de zg CP-brief) in het Nederlands is opgesteld). Daarnaast is het uitgangspunt dat DCV/CA met de contactpersoon in het derde land contact heeft, tenzij het tijdsverschil aanzienlijk is en het daarom praktischer is dat de post dit contact onderhoudt.

Op basis van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) mag zonder toestemming van de arrestant geen persoonsinformatie zoals zijn verblijfplaats of zaak aan derden worden verstrekt. De arrestant kan door het invullen van het zgn. Toestemmingsformulier aangeven of hij consulaire bijstand wil ontvangen en wie (contactpersoon, Reclassering Nederland, Epafras) over zijn zaak mag worden geïnformeerd. DCV/CA ontvangt via Kompas een kopie van deze schriftelijke verklaring. Indien de gearresteerde persoon minderjarig (tot en met 16 jaar) is, dienen ouders of de met de voogdij belaste personen altijd te worden ingelicht. Personen die bij de post vragen stellen over een arrestatie/detentie dienen te worden doorverwezen naar DCV/CA.

Bezoeken

terug naar boven

Sinds 1 januari 2015 geldt het principe dat gedetineerden in landen op de landenlijst (niet-zorglanden) slechts eenmaal per detentie bezoek van de ambassade of het consulaat ontvangen. Voor het eerste bezoek kan gebruik gemaakt worden van de checklist. In de landen die niet op de lijst staan (de zorglanden) dient maatwerk toegepast te worden, afhankelijk van de omstandigheden in de gevangenis en de gedetineerde. Als maximum geldt 4 bezoeken per jaar. Het is aan de post om hier invulling aan te

geven, waarbij zaken als leeftijd en gezondheid van de gedetineerde en evt. andere bijzondere omstandigheden in overweging genomen moeten worden.

Alle bezoeken worden geregistreerd in Kompas, onder toevoeging van een verslag.

Financiële ondersteuning gedetineerden

terug naar boven

Maandelijkse schenking

Alle gedetineerden met de Nederlandse nationaliteit en met volledige consulaire bijstand die zijn gedetineerd in landen die niet op de landenlijst (zorglanden) staan, ontvangen maandelijks een gift van EUR 30,-.

De post streeft ernaar de eerste maandelijkse gift van EUR 30,- één maand na ontvangst van de arrestatiemelding en na de verificatie van de nationaliteit te overhandigen/uitbetalen. Voor gedetineerden die zich pas na maanden of jaren melden bij de post geldt dezelfde werkwijze vanaf het moment van hun melding (dus geen terugwerkende kracht). De maandelijkse gift is een gunst, geen recht en wordt niet met terugwerkende kracht gegeven.

Om problemen te voorkomen, dienen de gedetineerden een ontvangstbevestiging voor de maandelijkse gift te ondertekenen. Om efficiencyredenen kan dit cumulatief geschieden bij de periodieke bezoeken van consulaire medewerkers aan de gedetineerden. Ontvangstbevestigingen worden verwerkt in SAP.

Let op:

- Gedetineerden die hebben aangegeven géén consulaire bijstand te willen ontvangen, ontvangen geen maandelijkse gift.
- Gedetineerden die (eventueel op borg) voorwaardelijk in vrijheid zijn gesteld, maar het land niet mogen verlaten voordat de voorwaardelijke straf ten einde is, komen ook in aanmerking voor de maandelijkse gift.
- Als gedetineerden geen geld of goederen mogen ontvangen, vervalt de maandelijkse gift. Er wordt geen 'spaarpotje' gecreëerd.
- De maandelijkse gift wordt niet aan een vrijwilliger van RN, Epafras of PrisonLaw meegegeven.
- Attenties

Los van de EUR 30,- gift delegeert DCV/CU door middel van een verplichtingenummer ieder jaar een attentiebudget naar de posten. De hoogte van dit budget is afhankelijk van het aantal gedetineerden en het land van detentie.

De post benut het attentiebudget uitsluitend om kleine attenties zoals sigaretten, postzegels, paracetamol, vitaminen en andere kleinigheden aan te schaffen. Bij een bezoek kunnen, indien mogelijk, dergelijke attenties persoonlijk aan de gedetineerde worden overhandigd.

Let op:

Gedetineerden die (eventueel op borg) voorwaardelijk in vrijheid zijn gesteld, maar het land niet mogen verlaten voordat de voorwaardelijke straf ten einde is, komen niet (meer) in aanmerking voor de attentie.

De mate van financiële ondersteuning per categorie land:

1. In landen die op de Landenlijst staan:

Attentiebudget: EUR 30,- per gedetineerde per jaar
Gift: geen

2. In landen die niet op de landenlijst staan:

A. Standaard

Albanië, Armenië, Azerbeïdjan, Bosnië/Herzegovina, Georgië, Kazachstan, Macedonië, Moldavië, Montenegro, Oekraïne, Oezbekistan, Rusland, Servië, Tadzjikistan, Turkije, Turkmenistan, VS, Wit-Rusland.

Attentiebudget: EUR 30,- per gedetineerde per jaar
Gift: EUR 30,- per maand

B. Bijzonder

Afghanistan, Algerije, Angola, Antigua, Argentinië, Bangladesh, Barbados, Benin, Bolivia, Brazilië, Burkina Faso, Cambodja, Chili, China, Colombia, Dem. Rep. Congo, Rep. Congo, Costa Rica, Cuba, Dominicaanse Republiek, Ecuador, Egypte, Eritrea, Ethiopië, Filipijnen, Frans-Guyana, Gambia, Ghana, Guadeloupe, Guatemala, Guinea, Guyana, Honduras, India, Indonesië, Irak, Iran, Israel, Ivoorkust, Jamaica, Jemen, Jordanië, Kaapverdië, Kameroen, Kenia, Noord-Korea, Zuid-Korea, Libanon, Libië, Maldiven, Maleisië, Mali,

Marokko, Mauritius, Mexico, Mozambique, Myanmar (Burma), Namibië, Nepal, Nicaragua, Nigeria, Oman, Oost-Timor, Pakistan, Palestijnse gebieden, Panama, Paraguay, Peru, Qatar, Réunion, Rwanda, Saint Lucia, Saoedi-Arabië, Senegal, Soedan, Somalië, Sri Lanka, Suriname, Syrië, Taiwan, Tanzania, Thailand, Togo, Trinidad & Tobago, Tunesië, Uganda, Uruguay, Vietnam, Venezuela, Verenigde Arabische Emiraten, Vietnam, Zambia, Zimbabwe, Zuid-Afrika, Zuid-Soedan.

Attentiebudget: EUR 90,- per gedetineerde per jaar

Gift: EUR 30,- per maand

Storting op eigen naam van de gedetineerde

Indien een gedetineerde geen financiële steun kan ontvangen van derden, maar wel zelf over een bankrekening met voldoende saldo in Nederland beschikt, kan bemiddeling worden geboden bij het overmaken van geld. Betrokkene dient in dat geval een schriftelijke machtiging op te stellen. De post legaliseert deze machtiging en zendt hem vervolgens naar DCV/CA. De post vermeldt daarbij in ieder geval de volgende gegevens:

- naam en voornaam van betrokkene
- geboortedatum en geboorteplaats
- huidige adresgegevens
- paspoortgegevens (+ kopie van het paspoort)
- IBAN-nummer
- benodigde bedrag

Met deze machtiging zal DCV/CA trachten om geld via de betreffende bank over te maken op het rekeningnummer van het ministerie. Er kan echter geen garantie worden geboden dat de bank op het verzoek ingaat. Deze bemiddeling zal dus alleen in uiterste gevallen worden toegepast.

Overmaking gelden door familie/relaties

terug naar boven

Als rechtstreekse overmaking op de rekening van de gevangenis niet mogelijk is, kan BZ bemiddelen bij overmaking van gelden aan gedetineerden door familie of andere relaties in Nederland. Op verzoek van de gedetineerde of op initiatief van de relatie zelf, kan een bedrag worden gestort op de rekening van het ministerie van Buitenlandse Zaken bij de ING te Amsterdam, IBAN NL 57 INGB 0705 0010 08, swift/BIC: INGBNL2A.

Na ontvangst machtigt DCV/CA de post om het bedrag aan de gedetineerde uit te betalen. Voor deze vorm van bemiddeling brengt BZ eenmalig EUR 50,- in rekening. Dit soort betalingen dient in Kompas te worden geregistreerd onder "Financial services".

Rijksvoorschot/Overeenkomst van Geldlening (OVG) vervallen

terug naar boven

Een Rijksvoorschot/OVG wordt sinds 2008 niet meer toegekend. Indien zich een zeer schrijnende situatie voordoet, kan de post contact opnemen met DCV/CA.

Is een situatie schrijnend/levensbedreigend en moeten er medische kosten worden gemaakt die de gedetineerde, zijn familie/relaties en de gevangenisautoriteiten niet kunnen vergoeden, dan kan DCV/CA onder strikte voorwaarden een budget beschikbaar stellen.

De post kan een individueel geval dat aan onderstaande criteria voldoet ter beoordeling aan DCV/CA voorleggen. In overleg met DCV/CA kan naar een oplossing worden gezocht. De belangrijkste criteria zijn:

- Het gaat om levensbedreigende ziektes (hartinfarcten, kanker, HIV/AIDS, etc.)
- Het gaat om situaties waarin betrokkene een gevaar is voor zichzelf of anderen (psychiatrische indicatie, zelfmoord, ernstige depressie, etc.)
- Er is een verwijzing/diagnose van een (lokale) gevangenisarts
- De gevangenisautoriteiten hebben aangegeven niet de medische zorg te kunnen bieden
- Er is eerder vastgesteld dat familie en contactpersonen de kosten niet kunnen betalen
- Er zijn geen andere bronnen waaruit de kosten kunnen worden vergoed

De kosten zijn niet structureel.

Let op:

De post dient te allen tijde vooraf aan DCV/CA toestemming te vragen.

Kosten van een reisdocument bij een WOTS- of WETS-procedure

Bij een overbrenging naar Nederland in het kader van een WOTS- of WETS-procedure verstrekt de post een laissez-passer of nooddocument ambtshalve (gratis) indien betrokkene niet meer over een geldig reisdocument beschikt. De kosten voor een regulier reisdocument dienen wel door de aanvrager te worden vergoed.

Medische zorg

terug naar boven

Het ministerie houdt een budget aan voor de betaling van noodzakelijke medicijnen voor zieke gedetineerden indien de lokale autoriteiten de medische zorg niet kunnen leveren en de gedetineerden of hun familie niet over de middelen daartoe beschikken. Dit is alleen in de landen die niet op de landenlijst staan (zgn. extra zorglanden).

Daarnaast geldt dat de financiering van medische zorg niet structureel is. Het is een eenmalige toekenning. Het medicijnenbudget wordt niet aan de posten toegekend maar wordt door DCV/CA beheerd. Die kan bestaan uit:

1. Aanschaf medicijnen
2. Operatie
3. Bijdragen in ziekenhuisopname
4. Bezoek van een (ambassade)arts voor onderzoek of second opinion
5. Vervoer van/naar ziekenhuis

De post beslist niet zelf over de financiering van medische zorg maar dient een onderbouwd verzoek aan DCV/CA aan. DCV/CA toetst het verzoek vervolgens.

BZ kan medische zorg betalen als er aan twee voorwaarden is voldaan:

- medische zorg is noodzakelijk én is niet structureel
- de lokale (gevangenis-)autoriteiten leveren de noodzakelijke medische zorg niet of onvoldoende en familie of gedetineerde kan de kosten niet betalen

Vervolgens kan BZ:

- de lokale autoriteiten vragen de noodzakelijke medische zorg te leveren

- noodzakelijke medicijnen betalen indien de lokale autoriteiten dat ondanks verzoeken daartoe van de post dat niet doen en de gedetineerde en zijn familie de medicijnen niet zelf kunnen betalen
- bemiddelen bij informatieverstrekking door artsen uit NL naar lokale autoriteiten

Overige aandachtspunten bij aanvang detentie

terug naar boven

- Paspoort:

Indien de autoriteiten het paspoort naar de post verzenden om in bewaring te nemen dient de post dit te melden aan de CSO.

- Persoonlijke bezittingen:

De post kan geen persoonlijke bezittingen van gedetineerden in bewaring nemen. De ambassade kan evenmin borg staan voor persoonlijke bezittingen van gedetineerden.

- Informeren uitkeringsinstanties:

Nederlanders in detentie hebben geen recht meer op een uitkering. BZ is verplicht desgevraagd de persoonsgegevens van gedetineerden door te geven aan de UWV, SVB en IB en de gemeente waar zij woonden ten behoeve van een controle op uitkeringsgerechtigden.

Sinds 1 juli 2009 hebben 65-plussers in detentie ook geen recht meer op AOW.

De gedetineerde moet zelf de uitkeringsinstantie informeren. De post heeft hier geen rol, tenzij de uitkeringsinstantie ernaar vraagt. Het is wel aan te raden dat de post de gedetineerde erop wijst dat hij of zijn contactpersoon de uitkeringsinstantie op de hoogte brengt van de arrestatie. Het is belangrijk dat de gedetineerde iemand anders (denk aan contactpersoon) schriftelijk machtigt om de uitkeringsinstantie over zijn arrestatie in te lichten.

Straf in Nederland uitzitten

[terug naar boven](#)

Er zijn twee wetten die het mogelijk maken dat een Nederlandse gedetineerde die in het buitenland is veroordeeld, (de rest van) zijn straf in Nederland uitzit, te weten de WOTS (A) en de WETS (B):

A. De Wet Overdracht Tenuitvoerlegging Strafvonnissen (WOTS)

Deze wet regelt de overbrenging van gedetineerden tussen landen die zijn aangesloten bij het zgn. Verdrag van Straatsburg (Verdrag inzake overbrenging gevangenen, VOGP). Klik hier voor de lijst van aangesloten landen. Nederland heeft ook bilaterale verdragen met een aantal landen.

Gedetineerden moeten de overbrenging zelf aanvragen bij de directie van de gevangenis. De directie van de gevangenis zal de bevoegde autoriteit op de hoogte brengen van het verzoek om overbrenging van de gedetineerde. Als het land van veroordeling geen bezwaar heeft tegen de overdracht dan zal het een compleet dossier aanbieden aan de bevoegde autoriteit van Nederland met het verzoek om in te stemmen met de overbrenging.

Een verzoek tot overdracht op basis van de WOTS moet ten minste aan de volgende voorwaarden voldoen:

- de gedetineerde is een Nederlander of een in Nederland woonachtige vreemdeling die over een geldige verblijfstitel beschikt.
- de veroordeling dient onherroepelijk te zijn (er is geen beroep meer mogelijk tegen het vonnis) en er dient een strafrestant van minimaal zes maanden te zijn op het moment dat de gedetineerde wordt overgebracht; hierbij geldt dat Nederland rekening houdt met de 2/3 regeling. Dat betekent dat de gedetineerde na 2/3 van zijn straf onder voorwaarden in vrijheid wordt gesteld. Het strafrestant van zes maanden wordt berekend voorafgaand aan het moment van de voorwaardelijke invrijheidstelling.
- het feit waarvoor de gedetineerde veroordeeld werd, is ook in Nederland strafbaar.
- de veroordeelde moet bereid zijn schriftelijk te verklaren dat hij het ermee eens is dat de straf in Nederland wordt voortgezet.

Omdat resocialisatie het doel is van de WOTS, is het van belang dat er sprake is van binding met Nederland. Voldoende binding kan o.a. blijken uit een vaste woon- of verblijfplaats in Nederland, werk(verleden) en familie.

Indien er sprake is van een veroordeelde met een verblijfsvergunning voor

Nederland dan wordt de Immigratie- en naturalisatiedienst gevraagd om te beoordelen of het vonnis zal leiden tot intrekking van deze vergunning. Is er sprake van mogelijke intrekking dan is er ook geen resocialisatiebelang meer.

Let op: ook wanneer aan al deze voorwaarden is voldaan, kan de gedetineerde geen rechten ontlenen aan het ondergaan van de (rest van de) straf in Nederland. Het ministerie van Justitie van het land van veroordeling en/of het Nederlandse ministerie van Justitie en Veiligheid kan zonder opgaaf van redenen weigeren in te stemmen met de overbrenging.

Voorlichting door de post

De post draagt er zorg voor dat de gedetineerde in het bezit komt van de brochures over de WOTS en de WETS. Deze brochures vormen onderdeel van het basispakket. Het is het raadzaam de gedetineerde te wijzen op het feit dat het lang kan duren alvorens een besluit wordt genomen op een verzoek.

Informatie over voortgang verzoek

Informatie over de voortgang van het verzoek is op te vragen bij het ministerie van Justitie van het land van detentie en waar het WOTS-verzoek dus is ingediend.

De gedetineerde zelf of zijn contactpersoon in Nederland kan contact opnemen met de WOTS-informatielijn bij IOS van het ministerie van Justitie en Veiligheid in Den Haag. Informatie over de WOTS-procedure is op werkdagen te verkrijgen tussen 9.00 uur en 12.00 uur op nummer 088 – 0725963.

Verstrekking van een reisdocument bij een WOTS-procedure

Het ministerie van Justitie en Veiligheid regelt en betaalt de overbrenging van gedetineerden naar Nederland. De post kan hierin een rol spelen als er een verzoek tot afgifte van een reisdocument (laissez-passer, nooddocument of paspoort) wordt ingediend.

De posten verstrekken een laissez-passer of nooddocument (met een maximale termijn van 6 maanden) in het kader van een WOTS-procedure gratis. Voor het verstrekken van een paspoort komen de kosten wel voor rekening van de gedetineerde (zie hoofdstuk Financiële hulp aan gedetineerden).

Toelichting Nederlands beleid

Er zijn -afhankelijk van de keuze van het land van veroordeling of de afspraken tussen Nederland en dat land- twee procedures voor overbrenging, te weten de omzettingsprocedure ook wel genoemd de exequaturprocedure en de voortzettingsprocedure.

1. De omzettingsprocedure

Omzetting betekent dat de straf in Nederland opnieuw wordt beoordeeld op basis van de feiten zoals deze de grondslag vormden voor het oorspronkelijke vonnis in het buitenland. Na overbrenging van de gedetineerde volgt dan zo snel mogelijk een nieuwe rechtszitting om de strafmaat te bepalen naar de Nederlandse normen.

De rechter houdt altijd rekening met de wijze waarop de buitenlandse rechter heeft gemeend te moeten reageren op de schending van de rechtsorde in zijn land. Het niet onderkennen hiervan kan immers leiden tot een afname van de bereidheid in het buitenland tot het meewerken aan overdracht van strafexecutie in de toekomst.

Het feit dat in Nederland de straf wordt aangepast aan Nederlandse normen zal een aantal landen ervan weerhouden medewerking aan de overdracht te verlenen. In dat geval kan de procedure van voortgezette tenuitvoerlegging (de voortzettingsprocedure) worden toegepast.

2. De voortzettingsprocedure

Bij deze procedure wordt de straf, zoals deze bij vonnis in het buitenland aan gedetineerde is opgelegd, volledig overgenomen met dien verstande dat het voor het delict geldende strafmaximum in Nederland niet overschreden mag worden. In het voorkomende geval dat de strafmaat uit het buitenland het Nederlandse strafmaximum voor dat delict overschrijdt, zal eerst een aanpassing van de strafmaat dienen te geschieden.

Als er sprake is van binding met Nederland en het verzoek is compleet, dan wordt het advies van het gerechtshof te Arnhem gevraagd.

Als het advies van het gerechtshof positief is, met daarin mogelijk het advies de strafmaat aan te passen naar het Nederlandse strafmaximum indien de straf uit het buitenland hoger is, dan volgt een besluit van de minister van Justitie en Veiligheid dat de gedetineerde naar Nederland mag. Dit besluit wordt dan voorgelegd aan het land van veroordeling met het verzoek om definitief in te stemmen.

Na instemming van beide landen wordt de gedetineerde opgehaald voor de tenuitvoerlegging van het restant van de straf.

Overdracht strafvervolgning

Overdracht van tenuitvoerlegging strafvonnissen moet niet worden verward met overdracht van strafvervolgning. Dit laatste wordt behandeld door DJZ/NR. Initiatieven hiertoe dienen uit te gaan van de vervolgende staat. In bijzondere gevallen kan Nederland aan een andere staat vragen of de

bereidheid bestaat (gekoppeld aan uitlevering) de strafvervolgning van een Nederlander over te dragen (bijv. in het geval van personen in geestelijke nood).

B. De Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging vrijheidsbenemende en voorwaardelijke sancties (WETS)

Overdracht is ook mogelijk op basis van de Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging vrijheidsbenemende en voorwaardelijke sancties (WETS). Deze wet vloeit voort uit een aantal Europese besluiten. Overdracht via de WETS is mogelijk met die landen die ook deze Europese kaderbesluiten hebben omgezet in nationale wetgeving. Het overzicht van deze landen is hier te vinden.

De WETS regelt ook de onderlinge overname van andere straffen dan vrijheidsstraffen, maar dat deel van deze wet raakt naar verwachting niet aan het consulaire werk.

Hierna volgt puntsgewijs een overzicht van wat belangrijk is te weten over de WETS voor consulaire medewerkers van de post en Nederlandse gedetineerden (w.o. houders van een permanente verblijfsvergunning in Nederland en bipatride Nederlanders) in uw ressort:

- Overbrenging kan alleen plaatsvinden als zowel de zendstaat als de tenuitvoerleggingsstaat het kaderbesluit in hun nationale wetgeving heeft geïmplementeerd. Zodra een lidstaat dat heeft gedaan komt iedere Nederlandse gedetineerde die op of na 5 december 2011 onherroepelijk is veroordeeld voor overbrenging in aanmerking. Als een lidstaat pas na 5 december 2011 de kaderbesluiten omzet in nationale wetgeving kan dus een "stuwmeer" ontstaan.
- Overbrenging kan plaatsvinden naar de lidstaat waarvan de veroordeelde de nationaliteit bezit of naar de lidstaat waar hij woont;
- Gedetineerden die voor 5 december 2011 onherroepelijk veroordeeld zijn komen derhalve niet in aanmerking voor overbrenging; voor hen geldt de WOTS.
- Het is aan de veroordelende staat te besluiten of iemand wordt overgebracht. Er is geen sprake van een verzoek. De lidstaat van veroordeling zendt een certificaat en het vonnis naar de lidstaat van tenuitvoerlegging;
- Overbrenging kan plaatsvinden zonder instemming van gedetineerde. Een gedetineerde kan echter wel een verzoek tot overbrenging neerleggen bij de veroordelende staat;
- De reststraf die moet worden uitgezeten in Nederland wordt niet omgezet naar Nederlandse maatstaven maar wordt onverkort (dus zoals opgelegd door de veroordelende staat) uitgevoerd, met die

aantekening dat de totale straf nooit langer is dan het Nederlandse strafmaximum. Dit is de zogenaamde 'voortgezette tenuitvoerlegging'.

Nederlandse gedetineerden in een gevangenis in een EU-land die voor de inwerkingtreding van dit besluit definitief worden veroordeeld, kunnen uiteraard gebruik proberen te maken van de huidige WOTS-regeling. Ook als overbrenging onder de WETS nog niet mogelijk is kan men proberen zich via de WOTS over te laten brengen.

Wedertoelating tot Nederland na detentie

terug naar boven

Als het gaat om gedetineerden die na detentie weer tot Nederland willen worden toegelaten zijn er twee procedures;

- A) één voor gedetineerden met beperkte consulaire bijstand en
- B) één voor gedetineerden met volledige consulaire bijstand.

A. Procedure voor gedetineerden die beperkte consulaire bijstand krijgen

Een periode van detentie buiten Nederland kan verblijfsrechtelijke gevolgen hebben voor een vreemdeling die in de periode voorafgaande aan zijn detentie in het buitenland, legaal in Nederland heeft verbleven.

Hoofdregeel

Het voortgezet verblijf in Nederland kan een vreemdeling alleen worden ontzegd als sprake is van een gevangenisstraf die (gedeeltelijk) onvoorwaardelijk is opgelegd door een buitenlandse rechter wegens een opzettelijk begaan misdrijf waartegen een straf van tenminste drie jaar is geëist en die onherroepelijk is geworden.

Verzoek tot wedertoelating

Wanneer de detentie van de vreemdeling binnen afzienbare tijd ten einde loopt en hij geeft aan voor wedertoelating tot Nederland in aanmerking te willen komen, dan dient betrokkene zelf na te gaan of dit mogelijk is. Aangezien het verzoek wordt beoordeeld door het ministerie van Justitie en Veiligheid, dient betrokkene de betreffende regio van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) van het ministerie van Justitie en Veiligheid, hieromtrent schriftelijk in kennis te stellen. Hierbij dient de vreemdeling in ieder geval te vermelden:

- zijn/haar volledige personalia

- zijn/haar laatste woon- en/of verblijfplaats

Bij dit schriftelijk verzoek dienen de volgende afschriften meegezonden te worden:

- een kopie van het verblijfsdocument o.v.v. (indien mogelijk) het IND-dossiernummer
- een kopie van het rechterlijk vonnis waaruit de strafmaat valt af te leiden

Post aan de IND kan aan deze adressen worden gericht. Ook kan gebruik worden gemaakt van een e-mail formulier, of kan worden gebeld naar +31 88 043 0430.

Vervolgens ontvangt de betrokken vreemdeling van de IND nader bericht of hij voor weder toelating in aanmerking komt.

B. Procedure voor gedetineerden die volledige consulaire bijstand krijgen

Nederlanders en bipatride Nederlanders kunnen altijd terugkeren naar Nederland. Voor vreemdelingen die de asiel of vluchtelingenstatus hebben zal DCV/CA nagaan bij de IND of betrokkenen terug kunnen keren naar Nederland.

Gedetineerden met kinderen in detentie

terug naar boven

Justitiële uitgangspunten

Ten aanzien van jonge kinderen of baby's in detentie hanteert het Nederlandse ministerie van Justitie de volgende uitgangspunten in Nederland:

- Alleen in uitzonderingssituaties verblijven kinderen bij hun moeder in een penitentiaire inrichting.
- Wanneer de vader het kind kan verzorgen en dat ook op de langere termijn zal kunnen blijven doen, moet daaraan de voorkeur worden gegeven.
- Hetzelfde geldt voor een verblijf in een pleeggezin. Wanneer het kind bij aanvang van de detentie al verblijft bij de vader of in een pleeggezin, dan dient deze situatie niet gewijzigd te worden.

Uitgangspunt voor het verblijf van een kind in een penitentiaire inrichting is derhalve: Nee, tenzij...

Wanneer een Nederlandse gedetineerde in het buitenland een kind baart, zal ernaar worden gestreefd, afhankelijk van de wens van de moeder en de gevangenisomstandigheden, zo snel mogelijk een externe plaatsing bij de vader of een pleeggezin te realiseren.

Basisvoorwaarden kinderen bij ouder in detentie

Indien toch gekozen wordt voor een verblijf van het kind bij de moeder in detentie, zal een aantal zaken gewaarborgd moeten zijn:

- De materiële voorzieningen: zaken als verantwoorde voeding, een goede slaappleaats voor het kind, een plek om het kind te verschonen, aanwezigheid van warm en koud water, voldoende speelruimte (binnen en buiten) en speelgoed dat past bij de ontwikkelingsfase van het kind zijn van belang.
- De persoonlijke veiligheid van het kind: dit geldt t.a.v. de ruimte en het materiaal als ook t.a.v. de gedetineerden.
- De gezondheid van het kind, zowel geestelijk als lichamelijk: hiertoe moet een zorgcultuur rond moeder en kind worden gecreëerd in de zin van (laagdrempelige) advisering, ondersteuning en begeleiding op medisch, psychosociaal en opvoedkundig gebied.
- Rust en regelmaat (voorspelbaarheid) voor het kind: dit betekent onder meer dat het kind door niet meer dan enkele volwassenen wordt verzorgd. Tot de leeftijd van zes maanden zal dit bij voorkeur (en vanaf zes maanden zeker) voornamelijk de moeder moeten zijn.
- Als een kind bij de moeder in detentie verblijft in een land dat niet op de landenlijst staat, dus een zorgland, dan komt het kind net als de ouder in aanmerking voor EUR 30,- per maand t.b.v. het levensonderhoud.

Uitgangspunten voor de medewerker van de post

Op basis van bovenstaande algemene uitgangspunten dient de medewerker van de post ten aanzien van Nederlandse gedetineerden met kinderen in buitenlandse detentiecentra alert te zijn op het volgende:

- Het is niet verantwoord een kind in detentie te laten verblijven wanneer niet aan de essentiële voorwaarden (zie hierboven) kan worden voldaan.

- Een gedetineerde die een kind in detentie wil opvoeden heeft daarvoor toestemming van de autoriteiten en gevangenisdirectie nodig.
- Zodra het kind zes maanden oud is zal het verzorgd en opgevoed moeten worden door diegene die dat in de komende maanden zal doen.
- De maximale leeftijd tot wanneer het kind bij de moeder kan verblijven wordt bepaald door het betreffende detentiecentrum.

Ouderlijk gezag over minderjarige kinderen

[terug naar boven](#)

Als een gedetineerde het ouderlijk gezag heeft over één of meerdere kinderen, moet er rekening mee worden gehouden dat op het moment dat persoon gedetineerd raakt, dit gezag niet kan worden uitgeoefend. Als de andere, achterblijvende, ouder ook het gezag heeft, dan kan hij of zij gewoon beslissingen voor de kinderen blijven nemen (zoals o.a. beslissingen over school, medische behandelingen, enz.). Maar als de gedetineerde ouder de enige ouder is die het gezag over deze kinderen heeft en er zijn achterblijvende familieleden die op de kinderen gaan passen, dan moeten deze achterblijvende familieleden contact opnemen met Jeugdzorg in de gemeente om het gezag te regelen.

Beperkte consulaire bijstand aan niet-Nederlandse gedetineerden

[terug naar boven](#)

Aan niet-Nederlandse gedetineerden die een geldige verblijfsvergunning hebben voor Nederland of Caribisch Nederland kan zeer beperkt bijstand worden verleend. Deze personen dienen zich voor consulaire bijstand te wenden tot de ambassade / het consulaat van het land waarvan zij de nationaliteit hebben. De dienstverlening van Nederlandse zijde is beperkt tot:

Bij arrestatie:

Indien de post een melding van een arrestatie ontvangt, dient als volgt te worden gehandeld:

1. Check de nationaliteit van de gearresteerde persoon aan de hand van het reisdocument. Bij twijfel of betrokkene de Nederlandse nationaliteit heeft wordt DCV/CA verzocht dit na te gaan.

2. Overhandig aan de gearresteerde persoon vooralsnog geen folder ("Als u gearresteerd bent in...") en geen informatiepakket en bied vooralsnog geen andere vorm van consulaire hulp;
3. DCV/CA checkt in de Gemeentelijke Basis Administratie (GBA) en/of bij de Immigratie en Naturalisatie Dienst (IND) zo spoedig mogelijk de status van betrokkene;
4. Na ontvangen bericht van de BRP en/of de IND dat betrokkene niet de Nederlandse nationaliteit bezit, maar wel een geldige Nederlandse verblijfsvergunning heeft, meldt DCV/CA aan de post dat betrokkene zich voor consulaire bijstand dient te wenden tot de ambassade/consulaat van het land waarvan betrokkene de nationaliteit geniet.

Aldus houdt beperkte consulaire bijstand aan arrestanten en gedetineerden in:

- De post meldt aan betrokkene dat hij zich voor consulaire bijstand dient te wenden tot de ambassade/consulaat van het land waarvan betrokkene de nationaliteit geniet;
- Betrokkene ontvangt een lijst met namen, adressen en telefoonnummers van Nederlandse instanties die op de hoogte van diens arrestatie dienen te worden gebracht. Het gaat hier om het ministerie van SZW, de SVB (uitkering), de IND (bijv. verlenging verblijfsvergunning of wedertoelating), het ministerie van Justitie en Veiligheid (in verband met eventuele WETS- of WOTS-verzoeken).
- Betrokkene (of diens familie) dient de instanties in Nederland zelf te informeren;
- Betrokkene ontvangt wel het informatiepakket Reclassering Nederland, maar niet de BZ-brochures/informatie ("Gearresteerd in...");

De beperkte bijstand houdt verder het volgende in:

- Alleen handelingen uitvoeren die betrekking hebben tot het verblijf in Nederland, dus financiële bemiddeling bij personen in Nederland of bank in Nederland, werkgever / familie inlichten. NB: geen contacten onderhouden met familieleden.
- Geen uitbetaling van de gift van EUR 30,- per maand (in landen buiten Europa);

- Geen bezoek aan betrokkene in de gevangenis;
- Wel (na overleg met DCV/CA) financiële bemiddeling voor landen waarmee geen normaal bankverkeer mogelijk is. DCV/CA brengt eenmalig EUR 50,- bemiddelingskosten in rekening;
- Wel (na overleg met DCV/CA) postbemiddeling voor landen waarmee geen normaal postverkeer mogelijk is;
- Wel bemiddeling in verband met WOTS-verzoeken.

Rechtsbijstand aan gedetineerden

terug naar boven

Onderstaand volgt een instructie voor de consulaire medewerker over de regeling van de rechtsbijstand aan gedetineerden in het buitenland.

De gearresteerde landgenoot dient zo spoedig mogelijk te worden ingelicht over de mogelijkheden en voorwaarden van rechtsbijstand.

Mogelijkheden financiering rechtsbijstand

Er zijn diverse mogelijkheden voor de financiering van de rechtsbijstand aan gedetineerde:

1. de gedetineerde kan met eigen geldmiddelen, zelf een advocaat met de verdediging belasten.
2. de gedetineerde kan namen en adressen van familie of relaties in Nederland verstrekken om geldmiddelen beschikbaar te krijgen voor het aantrekken van een verdediger.
3. de gedetineerde kan bij de lokale autoriteiten een beroep doen op de mogelijkheid tot het verkrijgen van gratis rechtsbijstand.

1. Procedure bij eigen geldmiddelen

Indien de gedetineerde zelf zijn rechtsbijstand kan en wil financieren en een advocaat zoekt, kan de post hem desgevraagd een aantal namen en adressen van te goeder naam en faam bekend staande advocaten verstrekken. De gedetineerde dient hieruit zelf een keuze te maken.

De post meldt de gedetineerde dat de post niet verantwoordelijk is of kan worden gesteld voor de activiteiten en het bereikte resultaat van de gekozen advocaat. Als de gedetineerde een keuze heeft gemaakt, kan de post bemiddelen bij het tot stand brengen van het contact met de advocaat. De post dient aan de gedetineerde en advocaat mede te delen dat de post

geen garantie kan verlenen voor de betaling, aangezien een en ander dient te worden gezien als een overeenkomst tussen de gedetineerde en zijn verdediger.

Tevens wijst de post de gedetineerde er direct op dat bij niet toereikende financiële middelen in een later stadium voor de betaling van het honorarium, door de post en het ministerie géén voorschotten voor het ontbrekende bedrag kunnen worden verstrekt.

2. Financiële steun vanuit Nederland

Door DCV/CA kunnen de relaties die door de gedetineerde zijn opgegeven worden benaderd om te proberen de benodigde gelden ter beschikking te krijgen. De post dient bij het verzoek een ruime raming van het benodigde bedrag te geven.

3. Onvoldoende eigen geldmiddelen

De gedetineerde is aangewezen op een pro-deo advocaat als hij zelf niet over de benodigde financiële middelen beschikt en evenmin in Nederland gelden beschikbaar kunnen worden gesteld. Van de zijde van de Nederlandse vertegenwoordiging dient, indien nodig, zoveel mogelijk steun te worden verleend ter verkrijging van gratis rechtsbijstand.

Indien de relaties van de gedetineerde niet (voldoende) financiële middelen beschikbaar kunnen stellen en gratis rechtsbijstand onmogelijk is, moet de post dit aan DCV/CA voorleggen.

Nooit borg- of garantstelling

In sommige situaties kan het voorkomen dat aan de post wordt gevraagd borg te staan. De gevangenisautoriteiten of een rechter kunnen aangeven dat een gedetineerde alleen op borgtocht kan worden vrijgelaten als de post voor de borg tekent. Posten of hun medewerkers mogen nooit voor borg tekenen of garant staan.

Toelichting

Door voor borg te tekenen, zou de post een bijkomende waarborg geven dat een persoon gehoor zal geven aan een oproep. Dit is een garantie die de post nooit kan geven, eenvoudigweg omdat zij daar geen zicht op heeft en ook niet bij machte is dit af te dwingen.

Ondersteuning van verzoeken om gratie of voorwaardelijke invrijheidsstelling

[terug naar boven](#)

Door of namens de gedetineerde ingediende verzoeken om gratie of voorwaardelijke invrijheidsstelling, kunnen door de post uitsluitend na overleg en toestemming van DCV/CA worden ondersteund indien aan (een van) de volgende criteria wordt voldaan:

- de doodstraf is uitgesproken
- de straf is politiek gemotiveerd
- een lijfstraf is opgelegd
- de (inmiddels uitgezeten) straf staat in geen enkele verhouding meer tot een voor een soortgelijk geval op te leggen straf
- er zijn overtuigende redenen van humanitaire aard, zoals bijvoorbeeld een schrijnende detentie of een schrijnende thuissituatie
- er bestaat duidelijkheid over de te verwachten uitslag van het verzoek in samenhang met de regels die in het betreffende land gelden

Let op:

Indien het tijdstip van indiening van een verzoek om gratie of voorwaardelijke invrijheidsstelling te snel na de veroordeling ligt, geeft de post in het algemeen géén ondersteuning, behalve in geval van doodstraf. Dit ter voorkoming van misverstanden bij de autoriteiten omtrent de houding van de Nederlandse regering tegenover de problematiek rondom het delict.

Bijwonen rechtszitting

[terug naar boven](#)

Aangezien er wereldwijd veel Nederlandse gedetineerden zijn, is het voor de post onmogelijk alle rechtszaken bij te wonen. De post moet in overleg met DCV/CA hierin keuzes maken. Het spreekt voor zich dat de post vooral bij zwaarder wegende processen in persoon aanwezig is. De post houdt voor wat betreft de procesgang een vinger aan de pols en licht DCV/CA tijdig in over de datum waarop de rechtszaak zal dienen.

Melden veroordeling

[terug naar boven](#)

Bij veroordeling van de landgenoot dient de post -indien voorhanden- de volgende gegevens aan DCV/CA te melden:

1. de rechtbank die het vonnis heeft gewezen
2. de datum van het vonnis
3. de bewezen verklaarde strafbare feiten
4. de opgelegde straf
5. of hoger beroep is c.q. zal worden ingesteld
6. de vermoedelijke datum van (voorlopige/ voorwaardelijke) invrijheidstelling

DCV/CA kan aan de hand van de verstrekte gegevens de contactpersoon en/of familie van de gedetineerden informeren.

Let op:

Er worden sinds 2008 géén rijksvoorschotten verstrekt, dus ook niet voor de betaling van boetes.

Rechtsbijstand bij (dreigende) doodstraf

terug naar boven

Het Nederlandse beleid gaat uit van de eigen verantwoordelijkheid van gedetineerden om te voorzien in hun verdediging, in combinatie met de plicht van het land van detentie een advocaat ter beschikking te stellen.

Het is de principiële afwijzing van de doodstraf die Nederland ertoe heeft gebracht de beschikbare mogelijkheden voor ondersteuning van Nederlandse gedetineerden in het buitenland verder uit te breiden. Dit betekent dat in geval van een dreigende doodstraf voor een Nederlandse gedetineerde in het buitenland zal worden bekeken of betrokkene in aanmerking komt voor financiering van (extra) rechtsbijstand door Nederland. Het ministerie van Buitenlandse Zaken neemt daarbij in het verlengde van de consulaire bijstand het voortouw, en overlegt met het ministerie van Veiligheid en Justitie wanneer hun aanvulling relevant en nodig is.

Besluitvorming vindt per geval plaats, waarbij de specifieke omstandigheden bepalend zijn voor de wijze waarop en de voorwaarden waaronder mogelijke financiering wordt verleend en in welk stadium van de rechtsgang deze moet worden ingezet. De financiële draagkracht van betrokkene en de eventuele terbeschikkingstelling van rechtsbijstand door de lokale autoriteiten worden daarbij meegewogen.

Het is zaak dat de post een dreigende doodstrafzaak zo spoedig mogelijk aan DCV/CA meldt. In nauw overleg met de gedetineerde, zijn advocaat,

de post, de regiodirectie en eventueel het ministerie van Veiligheid en Justitie wordt vervolgens bezien of en in hoeverre tot financiering van de rechtsbijstand moet worden overgegaan. Een dergelijk overleg is bovendien noodzakelijk om de juridische en diplomatieke activiteiten ter voorkoming van de doodstraf goed te kunnen coördineren. Zie voor aanvullende informatie de brief aan de Tweede Kamer, d.d. 11 april 2011, kenmerk DCM/CA-023/2011.

Vertrouwensadvocaat

terug naar boven

Sinds 1998 zet het ministerie van Buitenlandse Zaken incidenteel het instrument van vertrouwensadvocaat in. Dit instrument houdt in dat het ministerie van Buitenlandse Zaken een onafhankelijke advocaat de opdracht geeft de gevolgde rechtsgang te onderzoeken op grond van de vraag of in abstracto is voldaan aan de eisen van een eerlijk strafproces. In dat kader onderzoekt de vertrouwensadvocaat of een buitenlandse individuele procesgang in overeenstemming is geweest met algemeen aanvaarde rechtsbeginselen. Voorbeelden van dergelijke beginselen zijn hoor en wederhoor, een behoorlijk toewijzingssysteem van advocaten, een advocaat bij het politieverhoor, gelijke rechten van verdediging en Openbaar Ministerie, toegang tot processtukken, het recht getuigen te ondervragen, een redelijk voortvarende zaaksbehandeling, een onafhankelijke en onpartijdige rechter en rechtsbedeling in meerdere instanties. Sommige rechtsbeginselen zijn in verdragen opgenomen, zoals in artikel 14 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (BUPO).

Een vertrouwensadvocaat wordt alleen ingeschakeld in gevallen waarin er gereede twijfel bestaat aan een eerlijke rechtsgang. Signalen over gereede twijfel aan een eerlijke rechtsgang kunnen door de ambassade uit eigen waarneming worden opgevangen, maar in de regel zullen dergelijke signalen aan de ambassade worden gemeld door de verdachte, zijn advocaat, zijn familie of vrijwilligers voor gedetineerdenbegeleiding zoals Reclassering Nederland.

Het onderzoek van de vertrouwensadvocaat richt zich nimmer op de inhoudelijke behandeling van de zaak. De reikwijdte van een onderzoek in opdracht van het ministerie van Buitenlandse Zaken is naast op hogergenoemde formele gronden ook vanwege praktische redenen altijd noodzakelijkerwijs beperkt omdat het ministerie (en diens opdrachtnemer) bij het onderzoek geen toegang heeft tot alle processtukken. Die toegang

hebben alleen de procespartijen.

De vertrouwensadvocaat legt zijn bevindingen neer in een schriftelijk rapport, dat eventueel gedeeld kan worden met de Nederlandse gedetineerde en zijn advocaat. Bevindingen uit een door het ministerie van Buitenlandse Zaken ingesteld onderzoek, die relevant zijn voor de rechtsgang, moeten steeds worden opgepakt en juridisch aanhangig worden gemaakt door de gedetineerde zelf en zijn advocaat. De verdediging moet immers worden gevoerd door de verdachte en zijn advocaat zelf en alleen de rechter kan binnen de rechtsgang uiteindelijk oordelen en beslissen over de schuldvraag. Het is aan de verdachte en zijn advocaat om aspecten betreffende de inhoud, óók de formele aspecten ervan zoals vormfouten, in de rechtsgang aan de orde te stellen. De Nederlandse overheid is nooit partij in een dergelijke rechtsgang.

Over de inzet van een vertrouwensadvocaat beslist DCV/CA.